

den faae Hovedbanegaarden lige op ad sig. Alle disse Betingelser synes mig saaledes opfulgte. Men foruden disse tre store direkte Fordele vilde der endnu være nogle ikke ganske smaa indirekte Fordele ved at lægge Frihavnen der. Man vil nemlig ved dens Forlægning til Kalvebodstrand undgaa at indsnævre og belemlre vor prægtige Indersø, hvilket den ærede Ordfører allerede har erkjendt, at der er stor Fare for; han udtalte, at man vilde gjøre Alt muligt for at indskrænke det saavidt som muligt. Denne Indersø vil nemlig blive saa belemlret af fremstødte Møler og endnu mere af de ganske sikkert uundværlige Bølgebrudere, at Nyttens og Glædens af den i høi Grad vil forringes. At Kjøbenhavnernes Stolthed, Langelinie-Promenaden, vil blive overflødig og for en stor Del vil miste nogle af sine bedste, skjønneste og mest tiltrækkende Egenskaber, skal jeg ikke dvæle længe ved. Sikker er det, at ligesom Udsigten mod Syd ved Keskhalvøen alt forlængst er taget bort, saaledes vil en Frihavn nord for Kastelspynten affjære den smukke Udsigt over Kalkbrænderbugten til Skovshoved og Charlottenlund. Jeg skal imidlertid ikke lægge særlig Vægt paa dette Stønhedsmoment, endstjøndt Mennesket lever jo ikke af Brød alene. Jeg skal gaa over til et tredie Moment, og det er, at Kastellet, der maasse dog i vore Dage kunde have nogen Betydning, ogsaa vil bevares fuldstændig intakt i militær Henseende, idet det saa vil blive uundværligt at føre en Fjernbane igennem det. — Det vilde imidlertid være et ensidigt Standpunkt at stille mig paa, hvis jeg ikke ogsaa samtidig med at fremhæve de Fordele, der være, fremhævede de Ulemper, der vilde knyttes til en saadan Havn i Modsetning til en Frihavn ved Kastelspynten. En Havn ved Kalvebodstrand vil for det Første fordrø en Uddybning af den gamle Havn fra Larsens Plads til Kalveboderne, som ellers vilde være uundværlig. Tillige vil Seiladsen blive vanskeliggjort af Broerne, og selv om man gaar ud fra, at Ombygningen af Knippelsbro kun er et Tidsspørgsmaal, og at Ombygningen af Langebro, saa vidt mig bekjendt, allerede er besluttet, og at Broerne derefter ville blive saa hensigtsmæssige som vel muligt, saa vil der dog altid være forbundet en ikke ringe Ulempe med Passagen gennem dem. Jeg skal ikke gaa ind paa en Afveining af disse Fordele og Ulemper. Hensigten med mit Endringsforslag er kun at aabne en Udgang til en saadan Afveining af sagkundigere Folk end jeg.

Endnu er der dog et Moment, som er saa nær knyttet til denne Sag, at jeg anta-

ger, at de ærede Medlemmer, der have værdiset mig nogen Opmærksomhed, ville undre sig over, at jeg hidtil har forbigaaet det, og det er Tanken om Kalvebodstrands Uddybning. Man vil jo kunne sige, at det er et gammelt, dødsdømt og forlængst ihjelslaaet Projekt, og det er ganske rigtigt. Men denne Tanke har ligesom enhver stor og sund Tanke en eiendommelig Livskraft, saa at den atter og atter lever op igjen. Den har en større Livskraft, end de Folk have, der have fældet dens Dødsdom. Man har endnu aldrig kunnet ramme en saadan Bøl gennem denne Tanke, at den ikke fuldstændig har bevaret sin Opstandelseevne, og jeg er overbevist om, at den endnu ulmer i de fleste Tanker og i Manges meget stærkt. Jeg vilde gjerne her med en vis Modifikation anvende et Ord af et æret Medlem ved første Behandling, der forekom mig at ramme Sømmet lige paa Hovedet, idet han udtalte, at Spørgsmaalet, om vi skulle have en Frihavn eller et, ikke er et Spørgsmaal om Viden, men om Tro, og han definerede denne Tro derhen, at det er Troen paa Kjøbenhavns Fremtid, en Tro, som han dernæst skildrede for hans Bedkommende saa stærk og saa sikker, at han ikke nærede nogen som helst Tvivl. Men nu siger jeg, at hverken dette ærede Medlem eller nogen Anden, der deler hans Tro paa Kjøbenhavns Fremtid, navnlig som Stapelplads for Østersøhavnene, kan være i Tvivl om, at det, man maa begynde med, er at skaffe sig den hurtigste og bedste Udgang til disse Havne gjenue det Flak, der skiller Byen fra Njoge Bugts rene og dybe Farvande. Jeg nærer i alt Fald ingen Tvivl i saa Henseende. Men ligesom min Tro er knyttet hertil, saaledes er den endnu stærkere knyttet til Troen paa vort Forsvar. Jeg er fuldstændig overbevist om, at Uddybningen af Kalvebodstrand er et saa stærkt Led i vort Forsvar, at det endog under visse Eventualiteter ligesom vil kunne fordoble vor Flaade, idet denne faar to Udgange, nemlig Kroneløbet og Njogebugt, saa at der under en eventuel Blokade af Kjøbenhavn vil kræves to vor Flaade overlegne Flaader for at kunne blokere.

Af alle disse Grunde tror jeg, at det dog er værdt at tage under Overveielse endnu i den ellefte Time, om der ikke kunde findes en heldigere Plads. Men forøvrigt foregriber mit Endringsforslag jo ikke Noget som helst. Den ærede Minister vil ogsaa efter dette Forslag, saasnart Loven er vedtaget, kunne paabegynde Anlægget nord for Kastellet, hvis Overveielserne i Mellemtiden skulde have faaet det Udfald, at det er det Rigtigste. Netop fordi Endringsforslaget